

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του ΓΡΑΦΕΙΟΥ της Π.Ε. του ΝΑΡ για την
Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Ανακοίνωση

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ κυβέρνησης – ΕΕ στο Γιούρογκρουπ

1. Η συνυπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ της απόφασης του Γιούρογκρουπ της Παρασκευής αποτελεί πράξη που στρέφεται κατάφωρα ενάντια στα εργατικά λαϊκά συμφέροντα και σε κάθε έννοια λαϊκής κυριαρχίας και δημοκρατίας. Είναι μια **απαράδεκτη για τον λαό αντεργατική συμφωνία**, που εκφράζει τον ολοκληρωτικό χαρακτήρα της ΕΕ και συνεχίζει τον αποικιοκρατικού τύπου έλεγχο, **αφού αποδέχεται:**

- τη συνέχιση της πολιτικής των μνημονίων παλιάς και νέας μορφής,
- την εγκατάλειψη κάθε διεκδίκησης για την διαγραφή του χρέους,
- την αποδοχή της άθλιας επιτροπείας, με την μετονομασία της τρόικας σε θεσμούς,
- την αποδοχή πως και για τα πιο στοιχειώδη μέτρα κοινωνικής πολιτικής πρέπει να υπάρχει έγκριση της ΕΕ.

2. Η υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στην «Ιερά Συμμαχία» ΕΕ-ΔΝΤ ακυρώνει, πρακτικά, την «λαϊκή εντολή» και την υπερψήφισή του ως φορέα κατάργησης των μνημονίων, μιας ορισμένης απαλλαγής από το χρέος και εφαρμογής μιας κάποιας πολιτικής ανακούφισης των λαϊκών και εργατικών στρωμάτων.

Η συμφωνία που υπέγραψε η κυβέρνηση αποτελεί **νομιμοποίηση της ληστρικής αντεργατικής επιδρομής της τρόικας, της ΕΕ και των τοκογλύφων του ευρωπαϊκού και διεθνούς κεφαλαίου τα τελευταία πέντε χρόνια**. Ταυτόχρονα, λειτουργεί, αντικειμενικά, ως πολιτική απαλλαγή των ευθυνών των άθλιων κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ενισχύοντας την δεξιά και ακροδεξιά δημαγωγία.

Βεβαίως, δεν έχουν κανένα δικαίωμα να μιλούν όσοι οδήγησαν τον λαό μας στο κοινωνικό σφαγείο, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, και σήμερα εμφανίζονται ως πολιτικές πτέρυγες εσωτερικών τοκογλύφων - δανειστών, μαζί και με Το Ποτάμι.

Με τη συμφωνία αυτή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν πρόκειται «να κερδίσει χρόνο» για να εφαρμόσει σε δεύτερη φάση το πρόγραμμά της, όπως ισχυρίζονται οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αλυσοδένεται περισσότερο και γυρίζει την πλάτη στην λαϊκή δυναμική (στην Ελλάδα και στην Ευρώπη) που επιζητούσε μια αποφασιστική αναμέτρηση με την γερμανική κυβέρνηση και την ΕΕ.

3. Η επιλογή αυτή του ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί αναίρεση των προεκλογικών του υποσχέσεων και κρίσιμη μετατόπιση ενσωμάτωσης στο σύστημα. Δεν έπεσε όμως ως κεραυνός εν αιθρία. Αποτελεί αποτέλεσμα της πολιτικής, προγραμματικής και ταξικής του φυσιογνωμίας και της διαρκούς μετάλλαξής της προς τα δεξιά.

Στον πυρήνα της πολιτικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν και είναι κυρίαρχες αφενός η αντιμετώπιση της ευρωζώνης και της ΕΕ ως αδιαμφισβήτητου πεδίου συμμαχίας με τους «εταίρους» αφετέρου η εγκατάλειψη κάθε λογικής ρήξης με το καπιταλιστικό πλαίσιο.

Δεν είναι τυχαία η συμμαχία που προωθείται και στο εσωτερικό της χώρας με ισχυρά τμήματα της οικονομικής ολιγαρχίας, που ποντάρουν στον ΣΥΡΙΖΑ με στόχο την αναγκαία για το κεφάλαιο πολιτική σταθεροποίηση καθώς και την διαπραγμάτευση μιας καλύτερης αναπτυξιακής πορείας για τον ασθμαίνοντα ελληνικό καπιταλισμό.

Αυτή την βαθύτερη πολιτική ενσωμάτωση του ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει, επίσης, η επιλογή του νέου προέδρου της Δημοκρατίας, όπως και η επιλογή συγκυβέρνησης με τους ΑΝΕΛ.

Συνολικά, πρόκειται για επικίνδυνες λογικές **εθνικής και ταξικής συναίνεσης, τις οποίες έχει πληρώσει ακριβά το λαϊκό κίνημα και η Αριστερά σε κρίσιμες ιστορικά στιγμές στον τόπο μας.**

4. Για τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα υπήρχε και υπάρχει άλλος δρόμος, σε ρήξη με την ΕΕ και το κεφάλαιο.

Δεν είναι καθόλου τυχαία η μεγάλη επίδραση που είχε στους λαούς της Ευρώπης όχι μόνο η λαϊκή αντίσταση στη χώρα μας, αλλά και αυτή η αναιμική απειλή της διαπραγματευτικής τακτικής του ΣΥΡΙΖΑ. Η ρήξη με την ευρωζώνη και την ΕΕ, με τα μεγάλα συμφέροντα του κεφαλαίου στο εσωτερικό, η σύγκρουση με τη λιτότητα, την εργασιακή βαρβαρότητα, τον

κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την ιμπεριαλιστική ληστεία, μπορεί να απελευθερώσει μια ευρύτερη ανατρεπτική δυναμική, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

5. Σε αυτή τη νέα κρίσιμη φάση αναδειχνεται η ιστορική ευθύνη και πρόκληση για όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς, να αντιπαλέψουν από κοινού μέσα στο κίνημα και από την σκοπιά των εργατικών συμφερόντων και με αριστερές θέσεις την πολιτική "αριστερής" λιτότητας και υποταγής στην ευρωζώνη και την ΕΕ.

Είναι μάλιστα ανάγκη η άμεση και ανοικτή διαφοροποίησή τους από τη συμφωνία υποταγής, που ανοίγει το δρόμο στη διαχείριση ενός «μνημονίου με ανθρώπινο πρόσωπο».

Είναι η ώρα να οικοδομήσουμε μια αριστερή λαϊκή εργατική νεολαιίστικη αντιπολίτευση, που θα υψώσει την σημαία της αντεπίθεσης των λαϊκών αγώνων για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της διαρκούς επιδρομής κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Δεν μπορεί να σταθεί σήμερα αριστερή δύναμη και φωνή με πρακτική ανοχής ή "κριτικής" στήριξης σε μια κυβέρνηση που θα διαχειριστεί την άθλια απόφαση του Γιούρογκρουπ. Αντίθετα, η σύμπληξη μιας ανατρεπτικής αριστερής πολιτικής συνεργασίας και κοινής δράσης υποστήριξης ενός νέου γύρου κοινωνικών αγώνων με λογική "όχι άλλα μνημόνια και χρέος, ενάντια και έξω από τους φράχτες ευρωζώνης, ΕΕ και κεφαλαίου", είναι το αναγκαίο βήμα για ένα ευρύ φάσμα δυνάμεων της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί και πρέπει να παίξει πρωτοπόρο ρόλο σε αυτή την προσπάθεια, όπως έχει ήδη πράξει με τη συνεπή πάλη για το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα μέσα στους αγώνες και συνολικά, αλλά και με τη συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ.

Ο μαχόμενος κόσμος του κινήματος και της Αριστεράς, ο αγωνιζόμενος λαός και η ανυπότακτη νεολαία, όλοι όσοι μάτωσαν στο σφαγείο της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και στους αγώνες της πενταετίας, όλοι όσοι πάλεψαν και παλεύουν, ελπίζουν κι αγωνιούν για ένα άλλο δρόμο απελευθέρωσης από τα δεσμά χρέους, ΕΕ και κεφαλαίου, δεν πρόκειται να υπογράψουν την υποταγή, δεν παραδίδουν τα όπλα του αγώνα, δεν σκύβουν το κεφάλι, αλλά συσπειρώνονται σε νέα βάση και αντεπιτίθενται μέχρι τη νίκη.